

1. Björnlunda kyrka, Daga hd.

Pl. 4: B. 713.

Litteratur: B. 713; L. 915.

Runstenens plats angives i B. 713 vara »Kyrkodörren». Stenen är nu förlorad. S. Boije af Gennäs, som sökte efter den 1883, yttrar: »I kyrkodörren finnes nu ingen runsten synlig, ej heller annars någon bekant för prest eller klockare. Kyrkoporten (den vestra förmodligen; den norra är en på 1750- el. 60-talet uppförd utbyggnad) har nu utanför sig en hög trappa (Klefva-grafven). På denna trappas platå ligger en grafsten med årtalet 1668; således är säkerligen förändring vidtagen med vestra ingången efter 1680-talet.»

Enligt teckningen i B. 713 låg runstenen som tröskel i kyrkodörren med framsidans topp och fot övermurade men med högra kanten nedom toppen synlig i hela sin längd, som enligt teckningens skala varit 2,75 m, bredden var 1,08 m. Stenen är tecknad avbruten på mitten och med ristning blott på toppstycket.

Vänstra slingan börjar med ett namn, vars första led synes varit **sik**-, fast mellanstrecket fattas på **s** och nedre staven på **k**. Senare leden **†††**, varpå skuggan av **r** synes följa, är uppenbarligen felläst, det första **†** kan antagas hava varit *** h**. Närmast ligger då namnet **sikhatr**, varvid dock andra ledens tredje runa måste antagas i högre grad felläst. Jfr **sihatr** B. 457, L. 157 Forkarby, **sikat** B. 69, L. 465 Mällösa, Uppl. Det slutande **u** kan tillhöra **uk** 'och'.

Högra sidans slinga innehåller runorna: **isa · at · st**, som utgöra slutet av **[p]isa** »denna», framför vilket ordet 'sten' stått, samt prep. **at** 'efter' och de två första runorna av den avlidnes namn, efter vilket förmodligen någonstädes en släktskapsbeteckning följt.

Inskriften har alltså varit följande: **sikaaaru — isa · at · st—**

Översättning: Sighvat(?) och — denna efter St—.

2. Axala, Björnlunda sn, Daga hd.

Pl. 15. Pl. 4: B. 712.

Litteratur: B. 712; L. 916; Ransakn. 1667—84.

Inskriften befinner sig på östra sidan av ett väldigt jordfast stenblock i hagen söder om det gårde, som ligger söder om hemmanet Hägnaden, som är $\frac{1}{4}$ mantal, utbrutet ur Axala. Stenblocket står med den ristade sidan vänd åt öster alldeles invid västra sidan